

Lija

6. Lija pospravlja

Uboga Lija ni najbolje prenašala vožnje. Transportni boks je bil ves pobruhan in poslinjen, ona pa vsa slabotna in omotična, čeprav pot ni trajala dlje kot pol ure. Nik je odpeljal Olija in Lemmyja v stanovanje, Maja pa je z Lijo šla še na kratek sprehod, da se je psička nadihala in malce opomogla od naporne poti.

Ko sta vstopili v pritlično stanovanje nizkega bloka, sta ju Oli in Lemmy navdušeno pozdravila, Maja pa ji je pokazala, kje je posodica z vodo. Nik je še nekaj časa božal novo psičko, potem pa se je poslovil, že dolgo ne živi več z Majo. Priskočil ji je le na pomoč, ker ga je prosila, saj ni vedela, kako bo spoznavni dan potekal in kako se bo po letu dni brez Lori spet znašla s tremi povodci.

Ko se je okoli nje vse pomirilo, je Lija previdno začela raziskovati novo okolico. V dnevnem prostoru, ki je povezan s kuhinjo, je kar nekaj pasjih ležišč – stari kavč, ki je namenjen samo kužkom, nizko ležišče, ki ga je zadnja leta najraje uporabljala Lori, ker se je na kavč že težko povzpela, pa še eno ležišče iz pene, prevlečeno z blagom. Potem pa sta tu še kavč in fotelj »za ljudi«, omarica za televizor, lesena skrinja, jedilna miza in stoli ter kuhinja, ki je od dnevne sobe ločena z lesenim pultom.

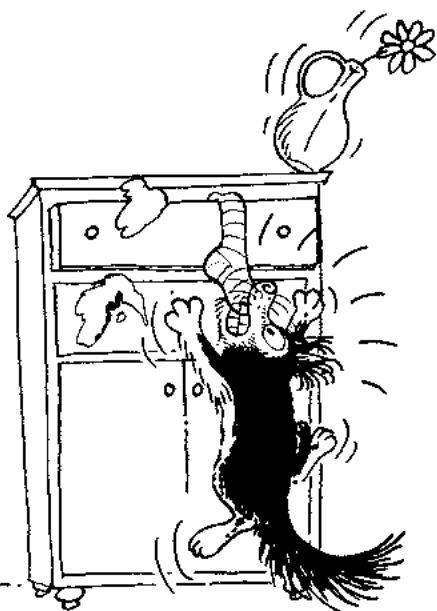
Ker je Maja posvojila Lijo na začetku svojega letnega dopusta, so vsi imeli dovolj časa za spoznavanje. Lija se je kmalu navadila na novo okolje, osvojila je pravila »pasji kavč, ležišča – JA!«, »Majin kavč, fotelj – NE!« »Lužice in kupčki zunaj – POHVALJENA!«, »Lužice in kupčki doma – NE!«

Vse lepo in prav, dokler ni morala Maja v službo. Pred odhodom jih je pomirila, se poslovila »Tukaj počakajte, kmalu pridem!« in jim dala žvečilne palčke. Lemmy in Oli, vajena čakanja in dremanja med njeno

odsotnostjo, sta potem pridno zaspala, Lija pa si je zaželela novi dom malce preurediti po svojem okusu.

Prvi delovni dan je ob povratku Majo pričakal pogrizen pasji kavč, pena iz njega po celi dnevni sobi, lužica v jedilnem kotu ... naslednji dan je bila po dnevni sobi tudi pena in koščki usnja iz fotelja, Lorino nizko ležišče je bilo vsak dan bolj razcefrano, včasih tudi polulano. Ne glede na to, kako jo je Maja skregala, ne glede na to, kakšne igračke vse ji je nastavljal po celi sobi, nered je bil vsak dan hujši in škoda vsak dan večja. Nogometno žogo, ki je velika in res trda in odporna, je pregriznila v dveh dopoldnevih, tretji dan jo je strgala na koščke.

Maja je v trgovini za živali kupila celo sprej, ki naj bi s svojim grenkim okusom odvrnil kužke od uničevanja, tudi ta ni kaj dosti zalegel.

Tudi ko je bila Maja doma, je bilo najbolj sumljivo, ko se je Lija nekam potuhnila, da je ni bilo videti, ali pa je nekje čisto pri miru ležala. To je večinoma pomenilo, da je uplenila nekaj, kar zdaj nadobudno grizlja in uničuje.

Ko ni bilo več skoraj nobenega kosa pohištva, ki se ga ne bi lotila, ko so bila vrata iz dneвне sobe v predsobo popraskana, saj je psička hotela za Majo iz stanovanja, ko so bili pogrizeni vogali skrinje, strgan papirnati lampijon na ambientalni svetilki, celo iz stene izvlečena vtičnica (kar bi lahko bilo za malo psičko celo usodno) in Maja že precej obupana, saj ji noben kuža

do zdaj ni naredil toliko škode in sploh ni vedela, kako se s tem spopasti, je na srečo Lija tako rekoč čez noč prenehala pospravljati.

Očitno je bila končno zadovoljna s svojimi izvirnimi spremembami bivalnega okolja.

